

Janka Melounová
ilustrovala Veronika Kubáčová

Čtení před spaním

čte ní
pro
první
čtení
ky

GRADA

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

čte ní
pro
prv ňáč
ky

 GRADA®

Iranka Melounová
ilustrovala Veronika Kubáčová

Čtení před spaním

Ivanka Melounová

ČTENÍ PŘED SPANÍM

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 4245. publikaci

Ilustrace Veronika Kubáčová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2011

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.
Husova ulice 1881, Havlíčkův Brod

© Grada Publishing, a.s., 2011
Cover Illustration © Veronika Kubáčová

ISBN 978-80-247-3430-9 (tištěná verze)
ISBN 978-80-247-7362-9 (elektronická verze ve formátu PDF)
© Grada Publishing, a.s. 2012

Obsah

Předmluva	7
O zlatém princí	9
Papírové království	13
O nejkrásnější princezně	17
Kočičí princezny	21
Jak děti přinesly ztracenou notu	25
Perla hadího krále	29
O Floriánkovi	33
Vojtíšek v Čudlíkově	37
Jak se zastavil čas	41
Jak se Spartak zamiloval	45
O statečném Fufánkovi	49
Létání není jen pro ptáky	53
Jak děda kovář zachránil městečko	57
O Růžence	61
Jak děti uzdravily pana krále	65
O tajemné skříni	69

Předmluva

Milí malí čtenáři,

jak jistě víte už z dob, kdy jste ještě sami neuměli chodit, mluvit, ani číst, pohádka před spaním je to nejlepší uspávací (kromě pusy od maminky a tatínka). V téhle knížce najdete pohádky, které vám určitě ještě nikdo nevyprávěl. Přesto i v nich objevíte dobro, které vítězí nad zlem, lásku, která překoná i beznaděj, zázračné uzdravení, a dokonce i pozastavený čas – zkrátka všechno to, co potřebujeme, aby se nám dobře usínalo.

O zlatém princí

Hluboko pod zemí se rozkládalo Zlaté království. Všechno, všecičko tam bylo ze zlata. Král Zlatohlav, panovník té země, zlato miloval. Stalo se jeho radostí, potěšením a pýchou. Princ Zlatomír od malička neznal jiné hračky než zlaté mince, perly veliké jako dlaň a drahokamy tak barevné, až oči přecházely. Přesto z toho malého bohatého chlapce vyrostl smutný princ. Nevěděl, čím to je, že ho zlato, ani podzemní říše se svými poklady netěší.

Stále víc jej přitahovala otcem zakázaná brána, stojící až na samém konci Zlatého království. Pán zlata říkával, že za ní každého čeká jen zkáza. Zlatomír se k ní

přesto vypravil. Křídla vrat se ztěžka otevřela. Prince do očí uhodilo prudké světlo. Poprvé spatřil slunce. A poznal, že pozemský svět není zkázou, jak tvrdil jeho otec. Zlatomír se procházel mezi zelenými stromy. Obdivoval oblohu, mraky a poletující ptáky. Čichal k barevným květinám, pozoroval rybky v rybníce i bzučící hmyz.

„To je nádhera,“ myslel si a ulehl do vysoké teplé trávy. Téměř usínal, když na nedaleké heřmánkové stráni uviděl děvče nevídané krásy. Nemohl od ní odtrhnout oči.

Po návratu do studeného podzemního království ho nic netěšilo. Ve svých snech stále vzpomínal na neznámou dívku ve voňavých bílých květech. Rozhodl se, že ji

vyhledá. Podruhé vyšel do světa pod modrou oblohou a už věděl, že se domů nevrátí. Brzy našel i tu dívku a nabídl jí své srdce.

Rád se pro její lásku zřekl všech podzemních pokladů. Ze smutného prince byl rázem veselý mládenec.

Z veselého mládence pak šťastný ženich na tak radostné svatbě, jakou nikdo v kraji nepamatoval. Spolu s překrásnou nevěstou se těšili, jak dlouhý a hezký život je čeká.

A Zlaté království? Kdo ví, kde je mu konec. Nikdo ho nikdy ke svému štěstí nepotřeboval.

Papírové království

Daleko za mořem se rozkládalo zvláštní království. Všechno, všecičko v něm bylo z papíru. Slavné hlavní město, mohutný hrad s tisíci okny, zahrady, parky, stromy, květiny, ptáci a zvířátka. Ano, i pan král s paní královnou byli papíroví. Jejich dcera Papírenka samozřejmě také. Všichni žili v té svojí nevídané říši šťastně a spokojeně.

Až se jednou stala hrozná věc. Tuto krásnou zem přepadl strašlivý drak Papírák. Ukrutná saň měla široká zelená křídla a tři hlavy. Každá z nich cenila ostré dlouhé zuby a vyplazovala špičatý jazyk z červeného papíru. Ano, tak hrůzostrašný ten drak byl! Vyslal ke králi svého posla, papírového

vlka, s rozkazem: „Přiveďte mi princeznu, nebo se všem zle povede!“

Pan král, paní královna, ministři a rádci, ti všichni dali hlavy dohromady a radili se, co mají udělat. Z Papíráka měli strach. Ale princeznu milovali a nechtěli ji obětovat.

Princezna Papírenka ale sama rozhodla, že se drakovi vzdá. Třeba svým činem rodnou zem i její obyvatele zachrání. Sedla si do papírového kočáru taženého černými papírovými koňmi a rozjela se za drakem. Ale co to? Už z dálky viděla neznámého prince v plášti ze zlatého papíru, jak zápasí s Papírákem. Odstrihoval drakovi jednu hlavu za druhou, až z Papíráka zbyla jen potrhaná a pomuchlaná hromádka. Trochu

foukl větrík a nezůstalo po něm nic. Dobře mu tak.

Papírenka radostně podala statečnému záchránci svou bělounkou ruku. Král s královnou plakali štěstím. Princ dostal nejvyšší papírový řád a samozřejmě

princeznu za ženu. A tak co nevidět byla svatba. Hodovalo se, tančilo a zpívalo. K tomu hráli ti nejlepší papíroví muzikanti. Za čas se z papírového království rozletěly stovky papírových vlaštovek se zprávou, že se narodil princ Papírek. Možná že některá z těch vlaštovek zalétla až k vám.

O nejkrásnější princezně

Za dávných dob bylo uprostřed světa jedno království. Moudře a starostlivě tu vládli král s královnou, kteří měli syna Michala. Široko daleko nebylo hezčího a hodnějšího mládence.

Jednou se stalo, že princ v koutě zámecké obrazárny našel zčernalý obraz v oprýskaném rámu. Nikdy dřív si ho tam nevšiml. Sfoukl prach z jeho plátna a spatřil to nejkrásnější děvče na světě. Běžel za rodiči, aby mu pověděli, kdo je ta dívka. Oni ale neznali ani děvče, ani podobiznu. Kdo ví, jak se do obrazárny dostala.

Tu noc se Michalovi zdálo, že za ním kráska z obrazu přišla. Řekla mu:

„Jsem princezna Veronika. Zaklel mě Pán vod. Jen ty mi můžeš pomoci. Prosím, jdi mě hledat. Najdeš mě tam, kde se v korunách stromů prohánějí rybky a kde také rostou veliké růžové květy. Když tam dvakrát zavoláš moje jméno, budu svobodná.“

Sotva to dořekla, zmizela a s ní i ten zvláštní sen. Princ Michal se hned vydal na cestu. Jeho srdce toužilo po milované princezně. Kudy chodil, tam se díval do korun stromů a hledal v nich veliké květy a dovádějící rybky. Ale vypadalo to, že takové místo v celém světě není.

Unavený a nešťastný si sedl na břeh jezera, ke kterému právě dorazil. Chtěl si odpočinout. Díval se smutně na vodní

hladinu. Viděl, jak se v ní odrážejí koruny stromů rostoucích na břehu. Všiml si také krásných růžových leknínů pohupujících se na vodě i dovádějících ryb.

Vypadalo to, jako by se vznášely v korunách těch stromů. Ano, tak je to, pochopil. Princezna je někde tady! Zavolal: „Veroniko, Veroniko!“

Vtom se voda rozestoupila a z jezera na břeh vystoupila nejkrásnější princezna na světě. To bylo radosti a objímání. Michal přivedl Veroniku domů na zámek. Brzy byla slavná svatba. Uprostřed hodovního stolu stál zlatý zvonec. Kdosi na něj zazvonil a pohádka je konec.